

have deres Frihed og maaskee høve hele Prosceniet i Beiret, hvis det er nødvendigt, er det tillige nødvendigt ikke at binde dem ved at sige: Decorationerne skulle uforandret føres over. Men det kan ogsaa være, at det kan blive en stor Besparelse, thi dersom Bygningen ellers i det Hele bliver hensigtsmæssig indrettet, hvad vil det saa sige, at man paa et Træ, der findes paa en Coullisse, søier en Rod eller en Top til? Men Tanken var tillige den, at man vilde sætte Architekten istand til at bygge paa en saadan Maade, at uagtet Theatret havedes i Beiret, man dog alligevel kunde benytte Decorationerne og Coullisserne ved for Exempel under visse Forestillinger at sænke Loftet, hvad der ogsaa kan skee. Det er mig forresten meget vanskeligt at udtale mig her; thi i Theatrets hele Detail er jeg virkelig ikke inde; men Saameget er efter min bestemte Opfattelse vist, at jeg troer, at der i og for sig ikke kan tillægges den Dmstændighed, at man udelod dette Punkt af Forslaget, nogen som helst finantseel Betydning, ligesom det ogsaa er ganske vist, at det ikke var Hensigten fra min Side, at der skulde tillægges det finantseel. Betydning; det havde derimod til Hensigt at sætte Architekten istand til at gjøre Forslag til saa godt et Theater som muligt.

C. B. Nimestad: Hvad det Foredrag angaaer, som vi horte fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), da bestod det jo, som det høie Thing vil mindes, af to Dele. Den ene var det, vi have hørt gjentage, Gud veed hvor mange Gange, og den anden var noget Nyt, der var sat til. Den første Deel deraf skal jeg ikke indlade mig paa; den staaer for mig som en Kamse i en Grammatik; naar man begynder paa det ene Ord, saa følger det andet og det tredje og det fjerde bagefter. Saaledes ere disse Taleer om Theateragen af den ærede Rigsdagsmand her i Salen. Hvad derimod angaaer det, som er kommet til fra ham idag paa Grund af Situationen, da skal jeg

knytte nogle Bemærkninger dertil. Jeg troer, at det ret viser, i hvilken Grad Sveren har taget den ærede Rigsdagsmand med sig og har ladet ham see bort fra, at han kommer til at staae i største Modsigelse med sig selv. Først stod nemlig den ærede Rigsdagsmand op og sagde, at det passede sig ikke for Thingets Ære, at vi forkaste Noget den ene Dag og tage det frem den næste Dag; men da den ærede Rigsdagsmand siden skulde omtale det foreliggende Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Nørresundby (Zahle), saa erklærede han, at det var i den Grad forskjelligt fra det, som havde foreligget før, at vi vel skulde vogte os for i stor Hurtighed at bringe det igjennem. Dette sagde han et Kvarteer, ja, 5 Minuter efter, at han havde sagt, at det var ganske det Samme. Vi kunde ikke tage det, fordi det er det Samme og heller ikke, fordi det er forskjelligt! Det maa overlades til det ærede Medlem at afgjøre, hvad han har meent i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde dernæst: Det passer sig ikke at bringe et saadant Lovforslag igjen ind i en saadan Hast; thi det maae vi dog erindre, at det er et Lovforslag af stor Betydning. Ja, dersom det skal kaldes Hast, hvormed Theaterloven nu behandles, efter at have dvælet her Nar ud og Nar ind, efter at den samme ærede Rigsdagsmand har holdt saa mange Taleer, at de kunde fylde 2 à 3 Bind, saa veed jeg virkelig ikke, hvad Langsomhed er. Det er næsten som ved Knippelsbro, og dog skal det være Hast. Af de andre Urimeligheder skal jeg gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand, for at faae Summen, som Theatret vilde koste, saa stor som mulig, afleverede en Concertsal til Forslagsstilleren, som denne jo slet ikke har foreslaaet; men denne Sal skulde han have, en Concertsal skulde han have. Men Forslagsstilleren vil jo slet ikke have nogen Concertsal, og dersom den skal koste nogle Penge, maa den, som vil forære ham den, ogsaa bekoste den, det er nødvendigt. — Der næst talte han om, at den Sum 470,000